

145a - Hos dig, o Jesus, sent om nat

Jørgen Lauritsen

Hos dig, o Je - sus, sent om nat en mand på dø - ren ban - ker,
han kom-mer hung-rig, træt og mat af man-ge tviv - lens tan - ker,
du vre-des ik - ke, at han kom, men la-der op så mild og from
og tæn-der lys, som nat og nød, ja, dom og død med liv-sens strå - ler
gen - nem brød.

2 O, tænk, min sjæl, at have sat sig ved den visdoms kilde!
O, tænk, en Nikodemus-nat hos Jesus i det stille!
Den undes dig, som søger Gud, og du skal gå fra mødet ud med lys udi din frelses sag; fra denne dag du finder vej til Guds behag.

3 Han siger dig, du arme flok, som savner nådens gave:
En lærdoms form er dig ej nok, nyt liv det må du have;
thi hvad af kød er født, er kød, ser ej Guds rige, men kun død; en fødsel kun af Ånden dig gør åndelig og på nyt liv i Kristus rig.

4 Ja, om du skal Guds rige se, da må på ny du fødes;
af vand og Ånd så må det ske, den gamle Adam døde.
Du ved ej, hvordan det går til, men vist det sker, hvad Gud han vil, og Åndens vej du ej forstår, i løn den går, og ved Guds ord sin agt den når.

5 Men Jesus er din redningsgrund, på korset højt ophøjet,
at hvo til ham i trængselsstund med tro opløfter øjet,
han lægedom til livet får mod slangens bid og banesår,
så Jesu død ved tro og dåb er frelses håb for hver, som står med angers råb.

6 Det gør min sjæl så stærk og glad, at Gud mig givet haver
genfødelsens det dyre bad med Åndens himmelgaver,
har revet mig af Satans garn og gjort mig der til et Guds barn;
thi give Gud, i dåbens pagt ved Åndens magt jeg stærk i troen står på vagt!

M.B. Landstad 1861